3) *Za okolností, jako jsou ty ve věci v původním řízení, článek 3 nařízení č. 1408/71, ve znění aktualizovaném nařízením č. 2001/83, ve znění nařízení č. 2195/91, nevylučuje, aby příslušný orgán pro účely posuzování nároku na dávky v nezaměstnanosti nezohledňovala při výpočtu získaných dob pojištění dobu povinné vojenské služby vykonané v jiném členském státě.*

([1]) Úř. věst. C 7, 11.1.2003.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(velkého senátu)

ze dne 30. listopadu 2004

ve věci C-16/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hövrätten över Skåne och Blekinge): Peak Holding AB proti Axolin-Elinor AB ([1])

(Ochranné známky — Směrnice 89/104/EHS — Čl. 7 odst. 1 — Vyčerpání práva z ochranné známky — Uvedení zboží na trh v EHP majitelem ochranné známky — Pojem — Zboží nabídnuté k prodeji spotřebitelům a následně stažené — Prodej subjektu usazenému v EHP se závazkem uvedení zboží na trh vně EHP — Následný prodej zboží jinému subjektu usazenému v EHP — Obchodování v EHP)

(2005/C 19/04)

(Jednací jazyk: švédština)

Ve věci C-16/03, Peak Holding AB, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES podaná Hövrätten över Skåne och Blekinge (Švédsko) ze dne 19. prosince 2002, došlým Soudnímu dvoru dne 15. ledna 2003, v řízení: Peak Holding AB proti Axolin-Elinor AB původně Handelskompaniet Factory Outlet i Löddeköpinge AB, Soudní dvůr (velký senát), ve složení V. Skouris, předseda, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas a R. Silva de Lapuerta, předsedové senátů, C. Gulmann (zpravodaj), J.-P. Puissochet, R. Schintgen a J. N. Cunha Rodrigues, soudci, generální advokátka: C. Stix-Hackl, vedoucí soudní kanceláře: H. von Holstein, zástupce vedoucího soudní kanceláře, vydal dne 30. listopadu 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) *Článek 7 odst. 1 první směrnice Rady 89/104/EHS ze dne 21. prosince 1988, kterou se sbližují právní předpisy členských států o ochranných známkách, ve znění Dohody o Evropském hospodářském prostoru ze dne 2. května 1992, musí být vykládán tak, že zboží označené ochrannou známkou nelze považovat za uvedené na trh v Evropském hospodářském prostoru, jestliže je majitel ochranné známky dovezl do Evropského hospodářského prostoru za účelem prodeje v něm nebo jestliže je nabídl k prodeji spotřebitelům v Evropském hospodářském prostoru ve svých prodejnách nebo v prodejnách propojené společnosti, ale nepodařilo se mu je prodat.*

2) *Za takového skutkového stavu, jaký je ve sporu v původním řízením, ujednání o zákazu následného prodeje v Evropském hospodářském prostoru obsažené v kupní smlouvě uzavřené mezi majitelem ochranné známky a subjektem usazeným v Evropském hospodářském prostoru nevylučuje uvedení na trh v Evropském hospodářském prostoru ve smyslu čl. 7 odst. 1 směrnice 89/104, ve znění Dohody o Evropském hospodářském prostoru, a nebrání tudíž vyčerpání majitelova výlučného práva v případě následného prodeje v Evropském hospodářském prostoru v rozporu s tímto zákazem.*

([1]) Úř. věst. C 55, 8.3.2003.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(třetího senátu)

ze dne 2. prosince 2004

ve věci C-42/03: Komise Evropských společenství proti Španělskému království ([1])

(Nesplnění povinnosti státem — Rybolov — Zachování a řízení zdrojů — Kontrolní opatření pro rybolovné činnosti)

(2005/C 19/05)

(Jednací jazyk: španělština)

Ve věci C-42/03, jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti na základě článku 226 ES, podaná dne 4. února 2003, Komise Evropských společenství (zmocněnci: T. van Rijn a S. Pardo Quintillán) proti Španělskému království (zmocněnkyně: N. Díaz Abad), Soudní dvůr (třetí senát), ve složení A. Rosas, předseda senátu, J.-P. Puissochet (zpravodaj), S. von Bahr, J. Malenovský, a U. Lõhmus, soudci, generální advokátka: C. Stix-Hackl, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 2. prosince 2004 rozsudek, jehož výrok je následující: